

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1900.

Treść: (Nr 190—194.) 190. Obwieszczenie, dotyczące się rozszerzenia upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Johannegeorgenstadt (na dworcu kolei). — 191. Rozporządzenie, dotyczące się wydania nowych kart płatniczych do płacenia podatków i opłat publicznych drogą obrotu przekazowego pocztowej kasy oszczędności. — 192. Obwieszczenie o przeniesieniu Najwyższej koncesyi kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya na Spółkę akcyjną „Kolej lokalna Schwarzenau—Zwettl“ i o nadaniu koncesyi na kolej lokalną normalno-torową od Waidhofen nad Thaya do Zlabings. — 193. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gmin miejscowych Kopriva i Sztjak do okręgu Sądu powiatowego seżanskiego w Przymorzu. — 194. Rozporządzenie, dotyczące się peryodycznego wydawania kuponów z urzędów depozytowych.

190.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. października 1900,

dotyczące się rozszerzenia upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Johannegeorgenstadt (na dworcu kolei).

Komorę pomocniczą I klasy w Johannegeorgenstadt (na dworcu kolei), posiadającą upoważnienia komory głównej II. klasy, upoważnia się do czynności cłowych wchodowych z machinami Nr 284, a), b) i 284 (bis) taryfy.

Böhm r. w.

191.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 2. listopada 1900,

dotyczące się wydania nowych kart płatniczych do płacenia podatków i opłat publicznych drogą obrotu przekazowego pocztowej kasy oszczędności.

Do dozwolonego rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 24. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 52, i z dnia 26. listopada 1897, Dz. u. p. Nr. 272, uiszczania podatków i innych opłat publicznych drogą obrotu przekazowego pocztowej kasy oszczędności, zaprowadza się począwszy od 1. stycznia

1901, nową kartę płatniczą, która sprzedawana będzie po cenie niższej 7 h za sztukę.

Karta rzeczona zawiera oprócz części składowych dotychczasowego blankietu płatniczego jeszcze kartę kasową, której dokładne wypełnienie, wydrukowanemu tekstowi odpowiednie, pod względem kwoty uiścić się mającej, nazwiska płatcego i adresu kasy, której się płaci, jest również obowiązkiem płatcego.

Wszystkie karty płatnicze Urzędu pocztowej kasy oszczędności, wydane dotychczas na zasadzie rozporządzeń ministeryalnych na wstępie wzmiankowanych, uchylają się z obrotu z dniem 31. grudnia 1900, jednakże kart dawnej emisji wolno używać do płacenia jeszcze aż do 31. marca 1901.

Po tym terminie nie będzie już wolno dawnych kart używać, lecz aż do 30. czerwca 1901 będą w urzędach pocztowych wymieniane za nowe karty płatnicze z wyrównaniem kwoty różnicy znaczkami pocztowymi.

Böhm r. w.

Call r. w.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 10. listopada 1900,

o przeniesieniu Najwyższej koncesyi kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya na Spółkę akcyjną „Kolej lokalna Schwarzenau—Zwettl“ i o nadaniu koncesyi na kolej lokalną normalno-torową od Waidhofen nad Thaya do Zlabings.

Ponieważ Spółka akcyjna „Kolej lokalna Schwarzenau—Zwettl“ nabyła drogą kupna kolej

lokalną od Schwarzenau do Waidhofen nad Thaya, wybudowaną i otwartą do ruchu stosownie do Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 14. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 20 i podała prośbę o nadanie jej koncesyi do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei lokalnej od Waidhofen nad Thaya do Zlabings, przeto na zasadzie Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z innemi Ministerstwami uznaje za stosowne przenieść prawa i obowiązki koncesyjne kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya na Spółkę akcyjną „Kolej lokalna Schwarzenau—Zwettl“ i nadać tej Spółce o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchozmiennej, która wybudowana być ma jako lokalna normalno-torowa od stacyi w Waidhofen nad Thaya kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya do Zlabings, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4 i 8 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 14. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 20, pozostają i nadal obowiązującemi dla kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya.

Natomiast uchylają się postanowienia §§. 5 aż do 7 i 9 aż do 14 rzeczzonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego.

§. 2.

Co do kolei lokalnej Waidhofen nad Thaya—Zlabings, używa koncesyonaryuszka dobrodziejstw w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 3.

Budowę kolei żelaznej Waidhofen nad Thaya—Zlabings rozpocząć należy niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej Waidhofen nad Thaya—Zlabings nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 5.

Trwanie koncesyi kolei lokalnej Waidhofen nad Thaya—Zlabings z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 21. października 1984 włącznie, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przewidzianego czasu, gdyby określone w §. 3 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 6.

Budowa kolei koncesyonowanej Waidhofen nad Thaya—Zlabings wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych a względnie funkcyonaryuszów, których Ministerstwo do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i ile możności według warunków stosowanych w gospodce przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

O ile objęciem akcji zakładowych zapewnione być mają dostawy materiałów, odstąpienia gruntów, tudzież inne świadczenia, wartość ich oceniona być ma w porozumieniu między Rządem a stronami interesowanemi, gdyby zaś porozumienie nie przyszło do skutku, drogą dobrowolnego sądowego oszacowania.

Przedmioty taboru, szyny i wszelkie części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia nabywać należy wyłącznie z fabryk tutejszokrajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć

wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie oferują fabryki zagraniczne.

§. 7.

Zresztą tak kolej lokalna Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya jak i kolej lokalna Waidhofen nad Thaya—Zlabings uważana być ma za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej Schwarzenau—Zwetl, będącego przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego, z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 218 a to w ten sposób, że postanowienia tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, jednak z wyjątkiem postanowień zawartych w nim w §§. 1, 2, 8, 9, 11 i 18, stosujących się jedynie do kolei lokalnej Schwarzenau—Zwetl, mają stosować się do wszystkich trzech rzeczonych kolei lokalnych jako wspólnego przedsiębiorstwa w następujący sposób:

I.

Postanowienia §§. 5 aż do 7, 10, 12 aż do 17, tudzież 20 aż do 22 stosowane być mają z tem zastrzeżeniem, że

1. celem uzyskania funduszu na zapłcenie ceny kupna kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya, tudzież na wybudowanie kolei lokalnej Waidhofen nad Thaya—Zlabings, Spółka upoważniona jest zaciągnąć drugą pożyczkę pierwszeństwa w sumie imiennej aż do 2,960.000 K na cztery od sta, która umorzona być ma w przeciągu 76 lat, że

2. postanowienia odnoszące się do pierwotnej pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 900.000 zł. waluty austriackiej stosować się mają także do drugiej pożyczki pod l. 1 wzmiankowanej a mianowicie do tej ostatniej w ten sposób, że gdyby od tej pożyczki musiano płacić za zawiadownictwo lub zwracać pożyczającemu zakładowi finansowemu podatki i należności, takowe wolno umieszczać w rachunku jako pozycję wydatkową i że przedsiębiorstwo nie ma opłacać podatku zarobkowego od dodatków, które dostawać będzie od państwa, na koniec że

3. powołanie się na §. 19, l. 5 zawarte w §. 20 rzeczonego dokumentu odnosi się odtąd do punktu 3 b postanowienia podanego niżej pod II.

II.

Na miejsce postanowień zawartych w §§. 3, 4 i 19 powyższego dokumentu koncesyjnego, które uchylają się, obowiązująć mają następujące postanowienia:

1. Kolejom lokalnym Schwarzenau—Zwetl, Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya i Waidhofen nad Thaya—Zlabings połączonym w jedno zespolone przedsiębiorstwo zapewnia państwo gwarancję rocznego wspólnego czystego dochodu, który wynosić ma tyle, co suma potrzebna na oprocentowanie po cztery od sta i na kwotę amortyzacji pożyczki pierwszeństwa w sumie normalnej 900.000 zł. waluty austriackiej = 1,800.000 K na kolei lokalnej Schwarzenau—Zwetl hipotecznie zabezpieczonej z doliczeniem sumy potrzebnej na takie same cele co do drugiej pożyczki pierwszeństwa w sumie nominalnej do 2,960.000 K, która ma być zaciągnięta na kupno kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya, jakoteż na budowę przedłużenia od Waidhofen nad Thaya do Zlabings i na tych liniach ma być zabezpieczona.

Gdyby czysty dochód roczny wszystkich trzech kolei nie wynosił tyle co suma zagwarantowana, w takim razie to, co niedostawało, uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się w następujących kwotach maksymalnych:

- a) na czas od 1. stycznia 1900 aż do otwarcia ruchu na kolei lokalnej Waidhofen nad Thaya—Zlabings w kwocie 97.610 K;
- b) odtąd aż do 21. października 1969 włącznie w kwocie 202.210 K;
- c) na dalszy czas aż do upływu 76. roku okresu koncesyjnego kolei lokalnej Waidhofen nad Thaya—Zlabings w kwocie 125.850 K.

2. Z czystego dochodu rocznego pod l. 1 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczek pierwszeństwa, tamże oznaczonych, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

Pożyczki pierwszeństwa umorzone być mają pierwiej niż akcje.

3. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei lokalnych Schwarzenau—Zwetl, Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya i Waidhofen nad Thaya—Zlabings kiedykolwiek pod następującymi warunkami:

- a) Wynagrodzenie zapłacić się mające w razie odkupienia będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie spłcenie w miejsce Spółki akcyjnej „Kolej lokalna Schwarzenau—Zwetl“ pożyczki pierwszeństwa pod l. 1 oznaczonej i wszelkich innych pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, w kwotach

zalegających jeszcze jako nie umorzone w chwili odkupienia a nadto kwotę kapitału akcyjnego zalegającą jeszcze w chwili odkupienia, spłaci gotówką lub obligacyami długu państwa.

Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego;

- b) przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo, za wypłatą ceny odkupu pod lit. a) przepisanej bez dalszego wynagrodzenia własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej i używanie kolei ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością Spółki będącej i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia;
- c) odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośredniego poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- aa) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- bb) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- cc) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (lit. a), według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

- d) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynawszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynawszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

- e) Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd ma prawo nawet bez zezwolenia Spółki i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynawszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywa się na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

- f) Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (lit. c) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać do rozporządzenia Rządowi na jego żądanie wszelkie dokumenty prawne, jakiegoby do tego celu ze strony Spółki potrzebne były.

Wittek r. w.

193.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 11. listopada 1900,**

tyczące się przyłączenia gmin miejscowych Kopriva i Sztjak do okręgu Sądu powiatowego seżańskiego w Przymorzu.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, oddzielają się gminy miejscowe Kopriva i Sztjak od okręgu Sądu powiatowego komeńskiego i przyłączają się do okręgu Sądu powiatowego seżańskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. marca 1901.

Spens r. w.

194.**Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 12. listopada 1900,**

tyczące się peryodycznego wydawania kuponów z urzędów depozytowych.

Z częściową zmianą §. 48go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1850, Dz. u. p. Nr. 448, rozporządza się:

I. Kupony odsetkowe i dywidendowe masy depozytowej sądowej mogą być wydawane z urzędów depozytowych na zasadzie polecenia sądowego peryodycznie w taki sposób, że razem z kuponami,

które byłyby już płatne, wydawane będą także te kupony, których płatność przypada w ciągu każdego najbliższego roku. Pod względem oznaczenia tych peryodów rocznych decydującą jest data sądowego polecenia co do wydania (rezolucji legitymacyjnej).

Legitymację taką można jednak wystawiać tylko pod następującymi warunkami:

1. co do mas depozytowych nieletnich i bezwłasnowolnych wtedy, gdy według stosunków majątkowych zostającego pod opieką, korzyść jednorazowego odbioru ma istotne znaczenie, suma kwot w kuponach wydać się mających nie przewyższa zbyt znacznie potrzebnych funduszy, nie zachodzi obawa, żeby prawa trzecich osób w razie ich poszukiwania, były zagrożone a ze względu na przymioty odbiorcy i jego stosunki niema wątpliwości, że kupony będą należycie zachowywane i zostaną prawnie użyte;

2. co do innych mas depozytowych wtedy, gdy wszystkie strony interesowane lub uprawnione do rozrządzania zgodzą się na wystawienie legitymacyi i nie zachodzi obawa, żeby prawa trzecich osób w razie ich poszukiwania były zagrożone.

II. Polecenie wydania zanotować należy dokładnie w księdze głównej depozytowej. Wygotowanie polecenia, stronie doręczone, winna strona przy każdorazowym odbiorze i oddawaniu odnośnego potwierdzenia odbioru, pokazać w urzędzie depozytowym i urząd depozytowy ma odebrać od strony to polecenie dopiero wtedy, gdy legitymacya stanie się nieważną.

Postanowienia powyższe stosują się tak w urzędach podatkowych będących urzędami depozytowymi sądowymi poza obrębem, w którym obowiązuje rozporządzenie ministeryalne z dnia 16. listopada 1850, Dz. u. p. Nr. 448, jak i w osobnych urzędach depozytowych sądów cywilnych.

Böhm r. w.

Spens r. w.

